

วัฒนธรรมและประเพณีใน 10 ประเทศอาเซียน

ประเพณีของบรูไน

: เทศกาลฮารีรายอฮิดัยตุลฟิตรี จัดขึ้นหลังเดือนเราะมะฎอน (เดือนแห่งการถือศีลอดมุสลิมทั่วโลก) โดยเริ่มตั้งแต่ สิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน ในตอนเช้ามุสลิมในประเทศมาเลเซียจะเดินทางไปละหมาดร่วมกันที่มีสยิด จากนั้นจะเดินทางไปเยี่ยมกุโบร์หรือสุสานของบรรพบุรุษ นอกจากนี้ยังมีการทำความสะอาดบ้านและสวมใส่ เสื้อผ้าชุดใหม่ และถือเป็นเทศกาลที่ชาวมุสลิมจะเปิดบ้านตลอดวันเพื่อต้อนรับญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงที่จะมา เยี่ยมเยือน ในประเทศมาเลเซีย

ประเพณีของอินโดนีเซีย

: วายัง กูลิต (Wayang Kulit) เป็นการแสดงเชตหุ่นเงาที่เป็นเอกลักษณ์ของอินโดนีเซีย และถือเป็นศิลปะการแสดง ที่งดงามและวิจิตรกว่าการแสดงชนิดอื่น เพราะรวมศิลปะหลายด้านไว้ด้วยกัน โดยฉบับดั้งเดิมใช้หุ่นเชิดที่ทำด้วย หนังสัตว์นิยมใช้วงดนตรีพื้นบ้านบรรเลงขณะแสดง

ประเพณีของฟิลิปปินส์

: เทศกาลอาติ - อาติฮาน (Ati-Atihan) : จัดขึ้นเพื่อรำลึกและแสดงความเคารพต่อ "เอตาส (Aetas)" ชนเผ่าแรกที่มาตั้งรกรากอยู่บนเกาะแห่งหนึ่งในฟิลิปปินส์ และรำลึกถึงพระเยซูคริสต์ในวัยเด็ก โดยจะแต่งตัวเลียนแบบชนเผ่าเอตาส แล้วออกมารำ รื่นเริงบนท้องถนนในเมืองคาลิบู (Kalibu)

ประเพณีของไทย

: สงกรานต์ ประเพณีเก่าแก่ ซึ่งถือเป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของไทยที่ยึดถือปฏิบัติกัน โดยจะมีการ รดน้ำขอพรผู้ใหญ่ สรงน้ำพระ ทำบุญตักบาตร ปล่อยนกปล่อยปลา ขนทรายเข้าวัดและก่อเจดีย์ทราย รวมทั้งมีการเล่นสาดน้ำเพื่อความสนุกสนานด้วย

ประเพณีของลาว

: การตักบาตรข้าวเหนียว ถือเป็นจุดเด่นของเมืองหลวงพระบาง ซึ่งโดยปกติแล้วนิยมใส่บาตรด้วยข้าวเหนียวเพียงอย่างเดียว เพราะเมื่อถึงเวลานั้น ชาวบ้านจะยกสารรับกับข้าวไปถวายที่วัด เรียกว่า “ถวายจันทน์” โดยเวลาใส่บาตรจะนั่งคุกเข่าและผู้หญิง ต้องนุ่งซิ่น ส่วนผู้ชายนุ่งกางเกงขายาว และมีผ้าพาดไหล่ไว้สำหรับเป็นผ้ากราบพระเหมือนกัน

ประเพณีของมาเลเซีย

: การรำซาบิน (Zabin) เป็นการแสดงการฟ้อนรำหมู่ ซึ่งเป็นศิลปะพื้นเมืองของชาวมาเลเซีย โดยเป็นการ ฟ้อนรำที่ได้รับอิทธิพลมาจากดินแดนอาระเบีย โดยมีผู้แสดงเป็นหญิงชายจำนวน 6 คู่ เต้นตามจังหวะของกีตาร์ แบบอาระเบียน และกลองเล็กสองหน้าที่บรรเลงจากซ้ายไปเร็ว

ประเพณีของสิงคโปร์

: เทศกาลตรุษจีน เทศกาลปีใหม่ของชาวจีนที่จัดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์

ประเพณีของเวียดนาม

: เทศกาลกลางฤดูใบไม้ร่วง จัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ของทุกปี ชาวบ้านจะประกวดทำขนมเปี๊ยะโก๋ญวน หรือบันตรังทู ที่มีรูปร่างกลม มีไส้ถั่วและไส้ผลไม้ และมีการจัดขบวนเซดมังกร เพื่อแสดงความเคารพต่อพระจันทร์ จะมีการเฉลิมฉลองกับขนมเค้กสำหรับเด็กและครอบครัวของพวกเขาที่ดูดวงจันทร์ ขบวนของโคมไฟและโคมไฟ ดวงจันทร์จะถูกใช้เป็นสัญลักษณ์สำหรับความเจริญรุ่งเรือง; ในช่วงเทศกาลจะมีกล่องเค้กในรูปร่างของดวงจันทร์ (Banh Trung พญ.) เพื่อเพื่อนและครอบครัว ในเวลากลางคืนเด็กจะเดินขบวนในถนนร้องเพลงในขณะที่ส่งมอบ โคมไฟจีนสีในมือ โคมไฟ เหล่านี้จึงมีเทียนที่ส่องสว่างสวยงามตามท้องถนน

ประเพณีของเวียดนาม

: เทศกาลเต็ด (Tet) หรือ “เต็ดเหวียนดาน (Tet Nguyen Dan)” หมายถึง เทศกาลแห่งรุ่งอรุณแรกของปี ถือเป็น เทศกาลทางศาสนาที่สำคัญที่สุดขึ้นในช่วงปลายเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์เป็นการเฉลิมฉลองความเชื่อ ในเทพเจ้า ลัทธิเต๋า ขงจื้อ และศาสนาพุทธ รวมทั้งเป็นการแสดงความเคารพต่อบรรพบุรุษด้วย

ประเพณีของพม่า

: งานไหว้พุทธเจดีย์ประจำปี ซึ่งแต่ละที่มักนิยมจัดในเดือนหลังออกพรรษาถือเป็นงานเฉลิมฉลองที่สนุกสนาน และได้ทำบุญสร้างกุศลด้วย

ประเพณีของพม่า

: ประเพณีปอยสังลอง (Poy Sang Long) หรืองานบวชลูกแก้ว เป็นงานบวชเนรที่สืบทอดกันมานาน และ ชาวเมียนมาร์ให้ความสำคัญมาก เพราะถือเป็นบุญอันยิ่งใหญ่ของครอบครัว

ประเพณีของกัมพูชา

: ระบำอัสรา (apsara dance) เป็นการแสดงของประเทศกัมพูชา ซึ่งเกิดได้จากภาพจำหลักของนางอัสราทั้งหลายที่ปรากฏบนปราสาทหินในประเทศกัมพูชา โดยเฉพาะภาพจำหลักนางอัสราที่นครวัด โดยภาพจำหลักรอบๆปราสาทนครวัดเป็นรูปนางอัสรารำรำในท่าทางที่ต่าง ๆ กัน ย่อมแสดงให้เห็นถึงศิลปะการรำรำของเขมรนั้นมีมายาวนาน เคียงคู่อยู่กับตัวปราสาทที่สง่างาม

